

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.040 van 25 juni 2013
in de zaak A. 201.685/IX-7409**

In zake : Marie-Agnès DECLERCQ
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jean Bourtembourg en Cédric Molitor
kantoor houdend te 1060 Brussel
Zwitserlandstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DIENST VOOR DE OVERZEESE SOCIALE ZEKERHEID
(DOSZ)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean-François De Bock
kantoor houdend te 1050 Brussel
Waterloosesteenweg 612
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

Patrick ROELSTRAETE
wonend te 8500 Kortrijk
Burgemeester Danneelstraat 68
waar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 september 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het beheerscomité van de DOSZ van 30 juni 2011 om Patrick Roelstraete te bevorderen door verhoging naar de hogere klasse en te benoemen in de klasse A4 (weddeschaal A41), met ingang van 1 juli 2011.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 216.519 van 28 november 2011 wordt de vordering tot schorsing verworpen.

Bij arrest nr. 221.345 van 12 november 2012 worden de debatten heropend en wordt het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat belast met het verder onderzoek van de zaak.

Auditeur Melissa Celis heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekster en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 maart 2013.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frank Vandevoorde, die loco advocaat Jean Bourtembourg verschijnt voor de verzoekster, advocaat Joy Moens, die loco advocaat Jean-François De Bock verschijnt voor de verwerende partij, en de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Wat de feitelijke toedracht van de zaak betreft, kan worden verwezen naar het tussenarrest nr. 216.519 van 28 november 2011.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van artikel 35 van de Grondwet, van artikel 2, § 1, van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid (hierna: de wet van 17 juli 1963) en van artikel 14 van het huishoudelijk reglement van het beheerscomité van de DOSZ (hierna: het huishoudelijk reglement), goedgekeurd bij koninklijk besluit van 23 oktober 1991, gewijzigd bij koninklijk besluit van 8 juni 2007. De verzoekster voert voorts de onbevoegdheid aan van de steller van de bestreden handeling, alsook machtsoverschrijding.

In haar laatste memorie preciseert de verzoekster dit middel als volgt:

“Doordat de aangevochten bestuurshandeling goedgekeurd werd door het beheerscomité van de Dienst voor de overzeese sociale zekerheid met twee stemmen tegen één, waarbij één van de leden van het comité, namelijk de ondervoorzitter van het beheerscomité aangeduid door de representatieve werknemersorganisaties die het voorzitterschap van de vergadering tijdens dewelke de aangevochten beslissing werd goedgekeurd waarnam, op aanwijzing van de administrateur-generaal van de tegenpartij niet deelgenomen heeft aan de stemming”.

Krachtens artikel 2, § 1, van de wet van 17 juli 1963, is enkel de titelhoudende voorzitter van het beheerscomité niet stemgerechtigd. De ondervoorzitter had bijgevolg moeten deelnemen aan de stemming. Krachtens

artikel 14 van het huishoudelijk reglement moeten dergelijke beslissingen bovendien genomen worden bij meerderheid van stemmen.

De verzoekster houdt voor dat de regelmatigheid van de samenstelling van een collegiaal orgaan dat beslissingen neemt, de bevoegdheid van de administratieve overheden betreft en derhalve de openbare orde raakt.

De bestreden beslissing werd goedgekeurd tijdens de vergadering van het beheerscomité van 30 juni 2011. Bij de stemming hebben de leden van het beheerscomité die de werkgevers vertegenwoordigen zich onthouden. Van de leden die de representatieve werknemersorganisaties vertegenwoordigen waren vier van de vijf leden aanwezig en hebben slechts drie van deze vier leden deelgenomen aan de stemming. Eén van deze vier leden was immers voorafgaandelijk aangewezen als ondervoorzitter overeenkomstig artikel 10 van het huishoudelijk reglement en heeft omwille van de afwezigheid van de voorzitter het voorzitterschap van de vergadering van 30 juni 2011 waargenomen. De verzoekster stelt dat dit lid niet kan worden beschouwd als de voorzitter van het beheerscomité, doch dat het optreedt als lid en aangewezen werd als ondervoorzitter door de leden die de werknemers vertegenwoordigen. Tijdens de vergadering van 30 juni 2011 heeft dit lid enkel en alleen het voorzitterschap van deze vergadering waargenomen. Artikel 2, § 1, van de wet van 17 juli 1963 is tijdens deze vergadering foutief toegepast, want alleen de titelhoudende voorzitter van het beheerscomité, die in deze hoedanigheid benoemd werd door de Koning, is niet stemgerechtigd. Het beheerscomité is namelijk een paritair orgaan: de stem van de voorzitter, die niet is aangewezen als vertegenwoordiger van de representatieve werknemers- of werkgeversorganisaties, zou deze pariteit verbreken. De ondervoorzitters van het beheerscomité zijn in de eerste plaats leden van het beheerscomité die zetelen in de hoedanigheid van vertegenwoordigers, hetzij van de representatieve werknemersorganisaties, hetzij van de representatieve werkgeversorganisaties, zij zijn dan ook stemgerechtigd, zelfs indien zij tijdens een bepaalde vergadering het voorzitterschap waarnemen. Er anders over oordelen zou volgens de verzoekster betekenen dat de organisatie die

de ondervoorzitter levert en het voorzitterschap van de vergadering waarneemt, een stem zou verliezen bij de stemmingen op die vergadering, wat in strijd is met artikel 2, § 1, van de wet van 17 juli 1963.

Bijgevolg had het lid van het beheerscomité dat het voorzitterschap tijdens de vergadering van 30 juni 2011 waarnam, moeten deelnemen aan de stemming waardoor de bestreden beslissing werd goedgekeurd. Nu deze beslissing goedgekeurd werd met twee stemmen tegen één en aangezien krachtens artikel 14 van het huishoudelijk reglement de beslissingen genomen worden bij meerderheid van stemmen, had de deelname van het voornoemde lid van het beheerscomité de uitslag van de stemming kunnen beïnvloeden.

5. De verwerende partij antwoordt dat wegens de afwezigheid van de voorzitter, één van de vertegenwoordigers van de werknemers die als ondervoorzitter was aangeduid de functie van waarnemend voorzitter uitoefende.

Zij stelt dat de waarnemend voorzitter op enkele uitzonderingen na, dezelfde bevoegdheden als de voorzitter heeft, wat blijkt uit artikel 10 van het huishoudelijk reglement naar luid waarvan bij afwezigheid van de voorzitter van het beheerscomité het voorzitterschap wordt waargenomen door de ondervoorzitter en in dat geval de bevoegdheden van de voorzitter betreffende de bijeenroeping en de vaststelling van de data der vergaderingen worden uitgeoefend door de administrateur-generaal. Uit dit artikel volgt dat, bij verhindering of afwezigheid van de voorzitter, diens bevoegdheden -met uitzondering van de twee voornoemde bevoegdheden- door de ondervoorzitter worden uitgeoefend. Het gaat meer in het bijzonder om het waarnemen van de volgende taken: het zorgen voor de mondelinge vertaling der debatten en het leiden van de debatten.

Aangezien de ondervoorzitter aldus effectief dezelfde taken als de voorzitter uitoefent, is de ondervoorzitter die de functie van voorzitter waarneemt, niet stemgerechtigd. De reden waarom de voorzitter over geen stemrecht beschikt, is gelinkt aan de functie die hij uitoefent, te weten het leiden

van de debatten. Dit brengt met zich mee dat wanneer een ondervoorzitter als voorzitter zetelt, hij nagenoeg al diens bevoegdheden overneemt en in een dergelijk geval dan ook niet langer in zijn hoedanigheid van vertegenwoordiger van de werknemers- of werkgeversorganisaties zetelt.

De verwerende partij betwist het argument van de verzoekster dat dit tot gevolg heeft dat de organisatie die de ondervoorzitter levert en die het voorzitterschap van de vergadering waarneemt, bij de stemmingen een stem verliest. De pariteit dient immers te allen tijde gewaarborgd te worden. Artikel 14, tweede lid, van het huishoudelijk reglement bepaalt dat, zo nodig het jongste lid van de talrijkste groep zich dient te onthouden. Welnu, uit de notulen van de vergadering van het beheerscomité van 30 juni 2011 blijkt dat een lid van de werkgeversvertegenwoordiging niet deelgenomen heeft aan de stemming, om de pariteit te waarborgen.

De notulen van de vergadering van 30 juni 2011 werden tijdens de vergadering van 11 oktober 2011 goedgekeurd. Het volgende werd aan deze notulen toegevoegd: “Er wordt opgemerkt dat mevrouw B. als voorzitster niet kan deelnemen aan de stemming. Om de pariteit te herstellen wordt daarom beslist dat mevrouw Bett. ook niet mag deelnemen aan de stemming”.

6. De tussenkomende partij betwist het door de verzoekster uiteengezette standpunt. De waarnemend voorzitter van het beheerscomité heeft immers geen louter “ornamentele” functie, daar hij of zij de debatten leidt, wat impliceert dat invloed kan worden uitgeoefend op het verloop van de debatten. Om die reden dient de waarnemend voorzitter zich bij de stemmingen te onthouden. Wanneer daardoor een onevenwicht in de verhouding tussen de werkgevers- en de werknemersdelegatie zou ontstaan, zal een lid van de groep die in de meerderheid is, zich eveneens onthouden.

7. De verzoekster houdt in haar memorie van wederantwoord voor dat in de notulen van de vergadering van het beheerscomité van 30 juni 2011 wordt

vermeld dat het resultaat van de stemming als volgt luidt: twee stemmen voor, één stem tegen en drie onthoudingen. Na voornoemde vergadering hebben twee leden (waaronder B.) van een werknemersorganisatie gevraagd om de onregelmatigheid van de stemming en de nietigheid van de bestreden beslissing vast te stellen.

Dit verzoek werd behandeld tijdens de vergadering van het beheerscomité van 11 oktober 2011. Uit voornoemde stemming leidt de verzoekster af dat de werknemersorganisatie naar alle waarschijnlijkheid tegen het voorstel tot bevordering van de tussenkomende partij heeft gestemd, doordat B. in haar hoedanigheid van voorzitter van de vergadering van 30 juni 2011 niet aan de stemming mocht deelnemen. Vermits er slechts drie werknemersvertegenwoordigers mochten stemmen, mocht ook de jongste vertegenwoordiger van de werkgevers niet deelnemen aan de stemming, waardoor aldus ook slechts drie werkgeversvertegenwoordigers hebben deelgenomen aan de stemming. De verzoekster beklemtoont dat B. geen voorzitter van het beheerscomité is, doch dat zij lid is en als ondervoorzitter door de leden die de werknemers vertegenwoordigen is aangewezen. Zij heeft tijdens de vergadering van het beheerscomité van 30 juni 2011 het voorzitterschap van de vergadering waargenomen. Uit artikel 2, § 1, van de wet van 17 juli 1963 volgt dat alle leden die de representatieve werkgeversorganisaties en de representatieve werknemersorganisaties vertegenwoordigen stemrecht hebben, dit met uitsluiting van de titelhoudende voorzitter. Uit de term “waarnemen” (in het Frans: “assurer la présidence des séances”) in artikel 10 van het huishoudelijk reglement blijkt dat het lid dat het voorzitterschap waarneemt geen titelhoudend voorzitter is. Deze ondervoorzitter blijft lid en kan dus wel degelijk stemmen. Alleen de titelhoudende voorzitter van het beheerscomité is niet stemgerechtigd. De ondervoorzitters zijn daarentegen in de eerste plaats leden van het beheerscomité, die stemgerechtigd zijn, ook wanneer zij het voorzitterschap van de vergadering waarnemen.

De interpretatie van de verwerende partij zou volgens de verzoekster de organisatie die de ondervoorzitter levert een stem doen verliezen en het evenwicht tussen de werknemersorganisaties onderling en de werkgevers-

organisaties onderling verbreken. De organisatie die de waarnemend voorzitter levert zou slechts over de helft van haar stemrecht beschikken indien die organisatie twee vertegenwoordigers heeft of helemaal geen stemkracht hebben indien die organisatie slechts één vertegenwoordiger heeft. Indien het voorzitterschap wordt waargenomen door een vertegenwoordiger van een werknemersorganisatie die niet aan de stemming zou kunnen deelnemen, zou krachtens artikel 14, tweede lid, van het huishoudelijk reglement ook een vertegenwoordiger van een werkgeversorganisatie zich moeten onthouden, waardoor ook bij de werkgevers het evenwicht tussen de organisaties verbroken zou worden. Wanneer aldus de ondervoorzitter verhinderd wordt om deel te nemen aan de stemming, wordt aan minstens één, maar normaal gezien aan twee organisaties een stem ontnomen. Hierdoor wordt het evenwicht tussen de organisaties verbroken, wat aanleiding kan geven tot manipulatie.

De verzoekster volhardt dan ook in haar standpunt dat het beheerscomité niet regelmatig was samengesteld op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd goedgekeurd door het beheerscomité.

In de mate dat de verwerende partij antwoordt dat de pariteit krachtens artikel 14, tweede lid, van het huishoudelijk reglement wordt gewaarborgd, merkt de verzoekster op dat dit artikel enkel de pariteit tussen werkgevers en werknemers waarborgt. Dit verhindert nog niet dat, indien de ondervoorzitter niet mag stemmen, de organisatie die de voorzitter levert, een stem verliest en ingevolge het voornoemde artikel ook een organisatie van de “andere” kant een stem verliest indien de niet-deelname van de ondervoorzitter ertoe leidt dat aan de andere kant met een hoger aantal leden aan de stemming zou worden deelgenomen. Artikel 14, tweede lid, van het huishoudelijk reglement waarborgt dus niet dat de afgesproken stemkracht van de respectieve stemgerechtigde organisaties gerespecteerd wordt.

De verzoekster wijst er vervolgens op dat de waarnemend voorzitter buiten de vergadering zelf geen enkele bevoegdheid bezit. Immers, in

afwezigheid van de voorzitter, is het de administrateur-generaal die beslist of er vergaderd wordt, die beslist of de vergadering elektronisch bijeengeroepen wordt of niet, die de datum van de vergadering bepaalt, die de agenda en dus ook de inhoud van de vergadering bepaalt, hij is de persoon aan wie de leden de op te nemen agendapunten moeten meedelen, die beslist of een geval dringend is en die de dossiers voor het beheerscomité samenstelt. Alleen tijdens de vergadering heeft de waarnemend voorzitter een louter formele bevoegdheid en geen inhoudelijke bevoegdheden: hij opent, leidt en sluit de debatten en tekent de notulen, meer niet. Dit heeft volgens de verzoekster hoegenaamd niet tot gevolg dat hij de stemming zou kunnen beïnvloeden en dit belet dus geenszins dat hij blijft zetelen als vertegenwoordiger van een werkgevers- of werknemersorganisatie.

In verband met de rol van de voorzitter van het beheerscomité citeert de verzoekster artikel 5, 3°, van de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg (hierna: de wet van 25 april 1963) dat bepaalt dat de voorzitter onafhankelijk moet zijn tegenover de organisaties die in het beheerscomité van de instellingen vertegenwoordigd zijn.

Deze bepaling luidt als volgt:

“De Koning benoemt de voorzitter. Deze moet:
[...]
3° onafhankelijk staan tegenover de organisaties die in het beheerscomité van de instelling vertegenwoordigd zijn;
[...].”

Het gaat hier bijgevolg uitsluitend over de voorzitter-titularis, die door de Koning wordt benoemd en niet over de waarnemend voorzitter, die overeenkomstig artikel 10 van het huishoudelijk reglement door de leden van het beheerscomité wordt aangewezen.

De bevoegdheden van de titelhoudende voorzitter worden, ingeval van diens afwezigheid of belet, niet door de waarnemend voorzitter

uitgeoefend, doch door de administrateur-generaal die slechts een raadgevende stem heeft, overeenkomstig artikel 2, § 2, vierde lid, van de wet van 17 juli 1963. Zodoende wordt de onafhankelijkheid gewaarborgd. De bevoegdheden die de waarnemend voorzitter uitoefent, laten hem volgens de verzoekster niet toe invloed uit te oefenen op de inhoud van de vergadering, vermits de administrateur-generaal de agenda bepaalt. De waarnemend voorzitter kan evenmin het resultaat van de stemming beïnvloeden, aangezien zijn bevoegdheid louter formeel is: hij opent de vergadering, zorgt voor het gedisciplineerd verloop van de debatten en sluit de vergadering.

De verzoekster merkt tot slot nog op dat na de vergadering van 30 juni 2011 van het beheerscomité het huishoudelijk reglement op 27 januari 2012 werd gewijzigd in die zin dat: “Wanneer er op de agenda punten staan waaromtrent zal dienen te worden gestemd zal, voor de behandeling en de stemming van deze punten, het voorzitterschap waargenomen worden door een van de leden benoemd door de minister van ontwikkelingssamenwerking, overeenkomstig artikel 2 van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid [...]”.

Voor de verzoekster is het dan ook duidelijk dat de vervanging van de voorzitter door een waarnemend voorzitter misbruikt werd om de benoeming van de tussenkomende partij te doen goedkeuren, wat het beheerscomité in de toekomst aldus heeft willen vermijden door voornoemde wijzigingen aan te nemen.

8. In de laatste memorie wijst de verzoekster erop dat de leden van het beheerscomité die de hoedanigheid hebben van vertegenwoordigers van de werknemers of de werkgevers het stemrecht dat zij in het beheerscomité kunnen uitoefenen rechtstreeks uit de wet putten, met name uit artikel 2, § 1, van de wet van 17 juli 1963. Het zou volgens de verzoekster strijdig zijn met het principe van de hiërarchie der normen om op basis van de bepalingen van het huishoudelijk reglement te besluiten dat een ondervoorzitter van het beheerscomité, bij

verhinderende of afwezigheid van de voorzitter, het voorzitterschap van de vergadering waarneemt en alsdan niet stemgerechtigd zou zijn.

Beoordeling

9. In het middel voert de verzoekster in essentie aan dat het lid van het beheerscomité dat als waarnemend voorzitter de vergadering van 30 juni 2011 heeft voorgezeten, niet aan de stemming deelgenomen heeft terwijl zij wel degelijk stemgerechtigd was, omdat alleen de effectieve voorzitter niet stemgerechtigd is. Had de waarnemend voorzitter mee gestemd, dan had dit een invloed kunnen hebben op de uitslag van de stemming, zodat de stemming niet regelmatig verlopen is.

Artikel 2, eerste lid, van de wet van 25 april 1963 bepaalt:

“De bij het eerste artikel bedoelde instellingen worden beheerd door een beheerscomité, dat samengesteld is uit:

1° een voorzitter;

2° een gelijk aantal vertegenwoordigers van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties, die alleen stemgerechtigd zijn”.

De DOSZ valt onder de regeling van de wet van 25 april 1963. Uit de geciteerde bepaling volgt dat de voorzitter van het beheerscomité geen stemrecht heeft. Ook artikel 2, § 1, zesde lid, van de wet van 17 juli 1963 bevat dezelfde verbodsbepaling. Die bepalingen liggen in de lijn van de plaats die artikel 5 van de wet van 25 april 1963 aan de voorzitter van het beheerscomité heeft gegeven en die hem ertoe verplicht “onafhankelijk [te zijn] tegenover de organisaties die in het beheerscomité van de instelling vertegenwoordigd zijn”.

Het beheerscomité van de DOSZ bestaat krachtens artikel 2, § 1, van de wet van 17 juli 1963 uit een voorzitter en twaalf leden, waarvan twee aangewezen op voordracht van de minister die de ontwikkelingssamenwerking onder zijn bevoegdheid heeft en tien aangewezen op voordracht van de minister die de sociale voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, meer bepaald vijf die de

werknemersorganisaties vertegenwoordigen en vijf die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen. In het beheerscomité hebben alleen de laatstvermelde tien leden stemrecht.

Krachtens het huishoudelijk reglement kan het beheerscomité slechts geldig beslissen wanneer de helft van de leden-werkgevers en de helft van de leden-werknemers aanwezig zijn (artikel 7). Krachtens datzelfde reglement heeft de voorzitter tot taak de vergaderingen te openen, te schorsen en te sluiten (artikel 9), leidt hij de debatten en zorgt hij voor de mondelinge vertaling ervan (artikelen 11 en 12). De leden-werkgevers en de leden-werknemers kiezen jaarlijks elk een ondervoorzitter, die beurtelings het voorzitterschap waarnemen wanneer de voorzitter afwezig of belet is, met dien verstande dat in dat geval de bevoegdheden van de voorzitter op het vlak van de bijeenroeping en van de vaststelling van de vergaderdata uitgeoefend worden door de administrateur-generaal (artikel 10). Voorts bepaalt het reglement dat het beheerscomité bij meerderheid van stemmen beslist, dat de onthoudingen niet in aanmerking worden genomen en dat er pariteit moet bestaan tussen de stemmende leden-werkgevers en leden-werknemers (artikel 14).

De wetgever heeft de functie van voorzitter van het beheerscomité voorbehouden aan een persoon die onafhankelijk staat tegenover de organisaties die in het comité vertegenwoordigd zijn. Blijkens de parlementaire voorbereiding van artikel 5 van de wet van 25 april 1963 moet de voorzitter een verzoenende rol spelen, teneinde de standpunten van de organisaties die in het beheerscomité vertegenwoordigd zijn, nader tot elkaar te brengen (Parl. St. Kamer, 1959-1960, nr. 506/1, p. 4). Het komt de voorzitter dus toe de debatten in goede banen te leiden en te zorgen voor een correct verloop van de stemming waaraan enkel de vertegenwoordigers van de werkgevers en de werknemers mogen deelnemen. Wordt de voorzitter in de door het reglement aangeduide gevallen vervangen door een ondervoorzitter, dan treedt die in zijn plaats en verhinderen de prerogatieven die hem dan als voorzitter toevallen, dat hij aan de stemming deelneemt. Die stelling vindt bevestiging in het feit dat met de wijziging van artikel

10 van het huishoudelijk reglement, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 19 juni 2012, uitdrukkelijk aangenomen is dat indien er onder voorzitterschap van een ondervoorzitter aangelegenheden behandeld worden waarover moet worden gestemd, het voorzitterschap waargenomen zal worden door een lid van het beheerscomité dat aangewezen werd op voordracht van de minister die de ontwikkelingssamenwerking onder zijn bevoegdheid heeft, dit is dus een lid dat geen stemrecht heeft.

Op de vergadering van 30 juni 2011 waren acht leden aanwezig die de werknemers- en de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen en die dus principieel stemgerechtigd waren. Wegens afwezigheid of belet van de voorzitter werd de vergadering voorgezeten door de ondervoorzitter, aangewezen door de werknemersorganisaties. Als voorzitter van de vergadering mocht die persoon niet deelnemen aan de stemming en dit had van de weeromstuit tot gevolg dat de vereiste pariteit tussen de stemgerechtigde leden van de werkgeversorganisaties en van de werknemersorganisaties moest worden hersteld.

Uit het proces-verbaal van de vergadering blijkt dat van de acht aanwezige leden die principieel stemgerechtigd waren, er zes daadwerkelijk aan de beraadslaging en de stemming deelgenomen hebben -te weten drie vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties en drie vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties-, dat de vertegenwoordiger van de werknemersorganisaties die het voorzitterschap heeft waargenomen niet aan de stemming heeft deelgenomen en dat, om de pariteit tussen de werkgevers- en de werknemersorganisaties te verwezenlijken, een lid aangewezen door de werkgeversorganisaties niet aan de beraadslaging heeft deelgenomen. Bij de stemming hebben drie leden zich onthouden zodat de tussenkomende partij met twee stemmen voor en één tegen de door artikel 14 van het huishoudelijk reglement vereiste meerderheid van de stemmen behaalde.

In de laatste memorie stelt de verzoekster nog dat het huishoudelijk reglement dat slechts bij koninklijk besluit is goedgekeurd, derhalve

geen grondslag kan zijn om het wettelijk beginsel terzijde te schuiven dat de vertegenwoordigers van de werknemers- en van de werkgeversorganisaties stemrecht hebben en aldus de waarnemend voorzitter, die hoe dan ook een afgevaardigde van deze organisaties blijft, te verhinderen mee te stemmen. Daartegen dient te worden ingebracht dat het teloorgaan van het stemrecht van de waarnemend voorzitter niet ingesteld is door het huishoudelijk reglement, maar dat dit volgt uit de tekst en het opzet van de wet zelf, die het beslissingsrecht voorbehoudt aan de paritaire vertegenwoordiging van de werkgevers en de werknemers en die de rol van de voorzitter heeft toegespitst op het verzoenen van de standpunten.

10. Het middel is niet gegrond.

B. Derde middel

Standpunt van de partijen

11. De verzoekster voert in een derde middel de schending aan van artikel 35 van de Grondwet, van de artikelen 26 en 26bis van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het Rijkspersoneel en van het ministerieel besluit van 6 mei 2009 tot vaststelling van de samenstelling van de Directieraad van de DOSZ. De verzoekster voert voorts de onbevoegdheid aan van de steller van de bestreden handeling, alsook machtsoverschrijding.

12. De verzoekster voert aan dat de bestreden beslissing, zoals zij haar werd betekend bij brief van 8 juli 2011, haar niet toelaat na te gaan of de directieraad tijdens de vergaderingen van 4 april 2011 en 10 mei 2011 in overeenstemming met het ministerieel besluit van 6 mei 2009 was samengesteld.

De directieraad dient in de loop van een benoemings- of bevorderingsprocedure een advies uit te brengen of een rangschikking voor te stellen en hij moet daarbij regelmatig samengesteld zijn.

13. De verwerende partij leidt uit de bepalingen van het ministerieel besluit van 6 mei 2009 af dat op 4 april 2011 en 10 mei 2011 de directieraad als volgt diende te zijn samengesteld:

- de adjunct-administrateur-generaal (tevens “waarnemend” administrateur-generaal);
- de vaste ambtenaren van de DOSZ die ingedeeld zijn in de klassen A5 en A4: dit was op de voornoemde data enkel de adviseur-generaal;
- de ambtenaren, die zijn aangewezen in het ministerieel besluit van 14 juni 2010 houdende aanwijzing van leden van de Directieraad van de DOSZ, meer in het bijzonder gaat het om twee adviseurs.

Daar beide in het ministerieel besluit van 14 juni 2010 aangewezen ambtenaren zich kandidaat stelden voor huidige bevorderingsprocedure, namen zij niet deel aan de vergaderingen van de directieraad. Bijgevolg was de directieraad samengesteld uit de waarnemend administrateur-generaal enerzijds en de adviseur-generaal anderzijds, wat blijkt uit de notulen van de twee vergaderingen van de directieraad. De directieraad was dus regelmatig samengesteld.

14. De tussenkomende partij merkt op dat de verzoekster in persoon verschenen is voor de waarnemend administrateur-generaal en de adviseur-generaal, wat genoegzaam bewijst dat zij wel degelijk kennis had van de samenstelling van de directieraad. Haar e-mails van 26 april 2011, waarin zij om de notulen van de directieraad vraagt, zijn trouwens gericht aan voornoemde twee personen. De verzoekster is naar het oordeel van de tussenkomende partij perfect op de hoogte van de samenstelling van de directieraad, daar zij dit zelf in haar verzoekschrift vermeldt.

Beoordeling

15. Uit de notulen van de vergaderingen van 4 april 2011 en 10 mei 2011 blijkt dat de verzoekster tijdens beide vergaderingen gehoord werd. Zij heeft dus de visu kunnen vaststellen hoe de directieraad toen samengesteld was en zij was derhalve in de mogelijkheid om die samenstelling te beoordelen in functie van de desbetreffende reglementering, te weten het ministerieel besluit van 6 mei 2009 en het ministerieel besluit van 14 juni 2010.

Daargelaten de vraag of de verzoekster niet de verplichting had om het bestuur zelf te wijzen op de onregelmatigheid in het besluitvormingsproces die de eindbeslissing kon vitiëren, stelt de Raad van State vast dat de verzoekster in het middel niet concreet maakt waarom de directieraad, doordat hij slechts uit twee leden bestond, onregelmatig samengesteld was. Inzonderheid brengt zij geen argumenten aan die erop zouden kunnen wijzen dat, nu de twee adviseurs die door het ministerieel besluit van 14 juni 2010 waren aangewezen om de directieraad te vervolledigen vanzelfsprekend niet aan de vergadering mochten deelnemen omdat zij zelf kandidaat waren, het bestuur toch nog andere mogelijkheden had om de directieraad rechtsgeldig samengesteld te krijgen.

16. De verzoekster laat na, hoewel zij daartoe in staat was, in haar uiteenzetting van het middel de minimale informatie te verstrekken die voor de verwerende partij nodig was om een deugdelijk verweer te voeren.

17. Het middel is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 25 juni 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

André Vandendriessche